

ПРЕС КЛИПИНГ

8. фебруар 2018.

НАСЛОВИ

Боловање не улази у бенефицирани радни стаж (стр.3)

Многи би да шију у Србији (стр.3)

Горење: Фабрике у Србији се не продају (стр.3)

Рад на одређено време у Немачкој скраћен на 18 месеци¹⁴ (стр.4)

Државни посао би 60 одсто студената (стр.5)

Синдикати ГСП: Да је Ђилас остао још дан – кључ у браву (стр.6)

Потписи против приватизације (стр.7)

Држава тражи од грађана да плаћају порез, а сама га не плаћа (стр.7)

Јачање економије гарант за већи број беба (стр.9)

Репрограм и опрости „избрисали“ главне пореске неплатише (стр.11)

Средња стручна спрема све траженија на тржишту (стр.12)

Потписи против приватизације (стр.13)

Од државе посао тражи 60 одсто студената (стр.14)

Протестни проглас, оружари скупљају потписе (стр.15)

КРАГУЈЕВАЧКИ ОРУЖАРИ ПРОТИВ ПРОДАЈЕ ФАБРИКЕ: Праве петицију да се успротиве приватизацији (стр.15)

Оружари прикупљају потписе против приватизације(стр.15)

Боловање не улази у бенефицирани радни стаж

Пише: Аутор: Јасна Петровић-Стојановић

Запосленима којима се година стажа рачуна 14, 15, 16 па и 18 месеци, у обрачун пензије улазе само ефективни радни век, без обзира на природу болести и стаж се неће увећати за време боловања

Када су две другарице – једна тазе пензионисана балерина, а друга донедавно активна стјуардеса (која је после 26 година проведених међу облацима добила премештај да ради на шалтеру), упоредиле своје године радног стажа, права на бенефиције и уплаћене доприносе, стјуардеса је схватила да би и она могла да се пензионише.

Једина разлика је била у томе што је стјуардеса чешће, због болести деце, изостајала с посла, али јој није пало на памет да би то могла бити сметња за њену пензију. Прерачунала је да би јој пензионисање помогло и да јој се не смањи просек будуће пензије због неупоредиво мање плате коју ће убудуће имати на шалтеру.

Стјуардеса ових дана, како каже, пуни 52 године, има бенефиције за 26 година радног стажа и још четири пре тога, док је радила као секретарица.

Многи би да шију у Србији

Пише: Аутор: Александар Микавица

У прошлој години почело је с радом неколико великих страних фирми, а у 2018. очекују се и нове. – Лани извезено за више од милијарду евра, а суфицит премашио 100 милиона

Наши текстилци и обућари све више облаче и обувају Европу. Према подацима Републичког завода за статистику, Српска модна индустрија у 2017. години извезла је робу за више од милијарду евра и остварила суфицит од 101,4 милиона. Више од 70 одсто својих производа наша модна индустрија пласира на тржиште Европске уније, а после пада у 2014, расте и извоз у Русију. Опоравак овог сектора почео је 2005. године, с почетком примене „Споразума о текстилу” којим је ЕУ омогућила нашој земљи бесцарински извоз. У последњих неколико година извоз српских текстилаца и обућара годишње се у просеку повећавао око 10 одсто.

Горење: Фабрике у Србији се не продају

Извор: Танјуг

ВЕЛЕЊЕ/БЕОГРАД – Горење ће ове године започети поступну продају делатности произвођача грејача воде Горење Тики, а фабрике у Србији нису на продају, речено је данас Танјугу у Горење групи.

Иначе, Горење у Србији запошљава 2.500 људи и има три фабрике, а једна од њих је фабрика Горење Тики у Старој Пазови.

„Ове године ћемо почети с поступком поступне продаје делатности грејача воде Горење Тики, а почели смо и са програмом интензивираних продаја и монетизације некретности. Фабрике у Србији се не продају. Наводи које су неки регионални медији изнели о томе да је дју дилиџенс (дубинска анализа пословних књига) већ у току, нису истинити и компанија Горење је то већ демантовала”, наведено је у писаном одговору за Тајнџ.

Како кажу у тој словеначкој компанији, једна од кључних стратешких смерница групе Горење је фокусирање на основну делатност компаније.

Нови стратешки план за период 2016-2020, који је усвојен у фебруару прошле године, уводи нове организационе структуре и уместо организације према пословним функцијама доноси организованост према пословним областима.

Од почетка прошле године, Горење Група је организована у две пословне области: Апарати за домаћинство - основна делатност и Остале делатности - грејни системи, кухињски намештај и купатила и керамика, екологија, трговина и индустријске услуге.

„У складу са таквим стратешким усмерењем, стално смо у потрази за новим могућностима поступне продаје делатности и друштва из области Осталих делатности, као и могућностима продаје непотребне пословне имовине. У последњем тромесечју 2017. наставили смо са поступцима дезинвестирања друштва у области екологије. После успешне продаје друштва Публикус и Екогор 2016. године и друштва Ерицо 2017. године, крајем прошле године смо дезинвестирали посао продаје угља, а у октобру 2017. започели смо поступак продаје друштва Горење Сировина и његових зависних друштва”.

У децембру 2017, предузеће Ротхсц хилд & Цо. је у име Горење Групе ступило у контакт са бројним међународним групама, активним на подручју апарата за домаћинство и са њима повезаним гранама и проверило њихову заинтересованост за евентуално стратешко партнерство са Горењем, које би могло да води и ка учешћу изабраног стратешког партнера у Горење власничкој структури.

После потписивања уговора о поверљивости, у другој половини јануара 2018. потенцијални партнери, који су показали заинтересованост за даљу оцену потенцијала за партнерство са Горење Групом, добили су пакете информациоиних материјала и писмо о поступку.

Писмо о поступку дефинише правила и временски оквир, у складу са којим су потенцијални партнери позвани да до 7. марта 2018. доставе своје необавезујуће понуде за партнерство са групом Горење.

После проучавања добијених необавезујућих понуда, потенцијални инвеститори одређени са стратешког становишта биће позвани на извођење поступка брижљивог прегледа.

У другој фази потенцијални партнери ће добити додатне информације, а исто тако ће им бити омогућен приступ виртуелној бази података о Горење Групи, посете одабраним локацијама Горење Групи, као и састанци са руководством Групе.

У наставку процеса се може очекивати да ће се неки потенцијални партнери и непосредно обратити већим деоничарима за разговоре о условима потенцијалног стратешког партнерства. Управа друштва Горење ће, како је наведено, наредну информацију о поступку објавити до 15. марта 2018. године.

Горење је у Србији присутно на три производне локације - у Ваљеву је организована производни центар за фрижидере и замрзиваче, у фабричком комплексу у Старој Пазови производе се бојлери, а фабрика у Зајечару производи машине за прање и сушење веша.

Рад на одређено време у Немачкој скраћен на 18 месеци

БЕРЛИН – Немачки конзервативци и Социјалдемократе (СПД) сагласили су се данас да рок уговора о раду на одређено време који послодавци могу да склапају без образложења смање на

18 месеци са досадашњих 24 месеца, изјавио је један неименовани извор упознат са коалиционим преговорима.

СПД је обећао раније да ће смањити рок уговора о раду на одређено време како би запослени добили већу сигурност.

Тој мери су се, међутим, успротивили конзервативци немачке канцеларке Ангеле Меркел, тврдећи да она ограничава флексибилност у запошљавању и отпуштању радника, која је компанијама потребна да би остале конкурентне, јавља агенција Ројтерс, а преноси Танјуг.

Државни посао би 60 одсто студената

Аутор: Аница Телесковић

Чак 73,3 процента академаца верује да држава треба да помаже извоз домаћих стратешких производа, показује ЛИБЕК-ово истраживање

Чак 60 одсто студената у Србији сматра да је улога државе да свакоме ко жели да ради обезбеди посао. Ово је један од резултата истраживања Либертаријанског клуба (ЛИБЕК), које је такође показало да су студенти незадовољни, али истовремено и незаинтересовани и дистанцирани од политичких и економских процеса.

На сличне забрињавајуће резултате упозорио је пре годину дана учествујући на „Копаоник бизнис форуму” актуелни председник и тадашњи премијер Александар Вучић. Одговарајући на питања новинара шта је тренутно највећи проблем у српској економији Вучић је рекао како је најновије истраживање показало да би 70 одсто младих људи волело да добије посао у држави.

„Што значи да смо ми врло неуспешни, и ми политичари, али и ви. Да смо лицемери јер нисмо говорили истину, шта су проблеми, лагали смо народ да је држава за све крива”, рекао је тада Вучић.

Економиста Љубомир Маџар каже да то што студенти желе да се запосле у јавном сектору говори да је држава у овом друштву изнад свих других сила.

– Студенти виде да постоје огромне разлике између оних чији је послодавац држава и оних других који су ухлебљене нашли у приватном сектору. Они који раде за државу редовно добијају плате, док код приватника ради око 300.000 људи који не примају зараде или их добијају са огромним закашњењима – каже Маџар и додаје да је за нас једини пут спасења да се извучемо испод тог државног шешира.

Почетком шездесетих, кад је Маџар студирао, то се питање уопште није постављало. Све што је тада од послова било на располагању, било је на неки начин повезано са државом.

– Кад сам дипломирао на Економском факултету, биле су ми понуђене три изванредне могућности. Прва могућност је била да будем асистент на факултету, друга да радим у Савезном заводу за друштвено планирање, а трећа у Сомбору, граду који ме је стипендирао – рекао је Маџар.

Актуелно ЛИБЕК-ово истраживање, које се бави разумевањем привлачности економског популизма код студената, спроведено је у пет универзитетских градова у Србији, на осам универзитета и 36 факултета. Показало је да чак око 60 процената студената у Србији верује да је решење за запошљавање у субвенцијама или отварању нових предузећа чији је власник држава.

Упитником су обухваћени ставови студената о основним економским питањима као што су: (не)запосленост, сиромаштво, субвенције, царине, приватизација и увоз, односно извоз.

Чак 82 одсто испитаника није задовољно развојем демократије у Србији, али је, парадоксално, значајан проценат студената склон да верује у економске митове, попут оног да држава треба да отвара фирме које ће бити у њеном власништву.

Економски митови, у које су студенти највише склони да поверују, јесу да држава треба да помаже извоз домаћих стратешких производа, у шта верује чак 73,3 процента. Такође, чак 66 одсто младих каже да не треба увозити оно што се може производити у Србији, а нешто мањи проценат, 63 одсто њих, каже да је пољопривреда наша карта за убрзани развој. Бројке показују да 43,2 одсто младих у високошколским установама верује да држава може подједнако добро да управља предузећима, као и приватници, а више од трећине сматра да су субвенције неопходне да би се привукле стране инвестиције.

Синдикати ГСП: Да је Ђилас остао још дан – кључ у браву

Два репрезентативна синдиката у ЈКП ГСП „Београд“ поручили су данас Драгану Ђиласу да се више не брине о запосленима у ГСП-у, јер је, кажу, то предузеће данас у сигурним рукама и стало је на своје ноге.

У саопштењу Савеза самосталних синдиката Србије – Синдикалне организације ГСП „Београд“ и Синдиката радника запослених у ГСП-у, наводи се да би то предузеће, да је Ђилас остао на власти „још само један дан“ било приморано да стави кључ у браву и обустави јавни превоз, јер, како кажу, није више могло да функционише са дуговима од 12,5 милијарди динара.

„Ђилас је тај који је ГСП водио ка потпуном уништењу и затварању“, кажу синдикати и додају да се сви „добро сећају колико су тешко живели за време његове власти, а како живе данас“.

Наводе да су у протекле четири године „вредно и мукотрпно“ радили на томе да „спасу ГСП сигурне пропасти да би сви Београђани имали квалитетан и ефикасан систем јавног превоза“.

„У томе смо успели, јер је ГСП данас на путу да по први пут постане профитабилно предузеће које брине о својим запосленима, док Београђанима пружа квалитетне услуге“, стоји у саопштењу.

Кажу да је увођењем Бус плус система, Ђилас девастирао ГСП, јер је једини извор прихода ставио на располагање приватном предузећу, а раскид тог штетног уговора коштао би предузеће милионе евра.

Додају и да тролејбуси које је купио „чекају скупе и компликоване поправке, јер су после само пет година почели да се кваре“.

„Његови “лепи“ и “нови“ тролејбуси свакодневно висе на дизалицама и канапима у сервисним радионицама. Преплаћени трамваји који искачу из шина коштали су нас невероватних 83 милиона евра, а одржавање и ремонтовање кошта додатних два милиона евра. ГСП и дан данас једва исплаћује прескупи кредит за набавку “Соларисових“ аутобуса који су нас коштали 10 милиона евра више од аутобуса домаће производње“, кажу у саопштењу.

Из два синдиката питају Ђиласа да ли је мислио на запослене у ГСП-у и све Београђане када је склапао погубне уговора или је мислио само на своје приватне финансијске интересе.

„Ђилас се хвали како у његовим приватним компанијама радници редовно примају високе плате, али не сме да каже да се запосленима у ГСП за време његове власти дуговало више од 3,5 милијарди динара на име пензијског и инвалидског осигурања“, додају.

Како тврде, када је Ђилас отишао са чела града, актуелна градска власт уплатила је скоро десет милиона евра како би сви запослени по одласку у пензију имали повезан стаж.

„Да је Ђилас водио ГСП као своје приватне компаније, вероватно бисмо данас били најбогатије предузеће у Београду. Зато молимо Драгана Ђиласа да више не брине о запосленима у ГСП-у. Наше предузеће је данас у сигурним рукама, напokon смо стали на ноге и не желимо да се враћамо у период када је Ђилас користио ГСП и запослене као полигон за пуњење својих џепова“, наводе два синдиката градског предузећа.

Потписи против приватизације

Организација синдиката фабрике “Застава оружје” из Крагујевца почела је данас прикупљање потписа запослених како би изразили неслагање са идејом да се та фабрика војне индустрије приватизује.

Објављен је и протестни проглас у коме се позива на потписивање петиције за очување фабрике оружја, уз противљење најављеној приватизацији 49 одсто капитала.

У прогласу се истиче да ни после тродневних штрајкова упозорења оружара није промењен однос власти према приватизацији фабрике у Крагујевцу.

Зашто треба да мислимо да ће управљање бити боље када се прода 49 одсто капитала?

Напредак друштва и опстанак државе не може да се заснива на продаји стратешких фабрика које страни капиталисти желе да купе, и то неће спасити Србију, наводи се у прогласу.

Синдикат је поручио да ће наставити да инсистира и на утврђивању одговорности оних који су у протекле три године допринели да се фабрика нађе у тешкоћама и поред највеће потражње за њеним производима.

Најављено је и да ће бити настављени преговори са представницима Надзорног одбора да се обезбеди и исплата бонуса од 25.000 динара.

Својим лошим примером власт подстиче грађане и приватне фирме да избегавају дажбине

Држава тражи од грађана да плаћају порез, а сама га не плаћа

Прошле недеље чак три државне институције објавиле су спискове највећих дужника, а осим познатих фирми које се на тим евиденцијама налазе годинама, као и оних које се стечајевима бране од наплате, пажњу привлачи велики и број државних предузећа.

Прво је Пореска управа, након писања Данаса који ју је подсетио на ту законску обавезу, објавила листу од 500 највећих дужника, потом су то исто учинили Секретаријат за јавне приходе Града Београда и Народна банка Србије која је изашла са 100 највећих износа за које су блокирани рачуни фирми.

Прва на списку Пореске управе је НИП Борба, за коју мало ко верује да и даље послује. Ипак, њен дуг је већи од две милијарде динара, рачун је блокиран од 2003. године, али према завршном рачуну за 2016. предузеће у стопостотном власништву државе, смештено у вишеспратном здању на Тргу Николе Пашића, запошљава око 70 радника за чије зараде годишње издваја више од 20 милиона динара и притом, уз приход од 24,5 милиона, бележи губитак од 120 милиона динара. Високо је котирано и друштво за издавачку делатност из система Ауто мото савеза Србије, које дугује 540 милиона динара. Ту су и локална јавна предузећа, од комуналног и Борјака из Врњачке Бање (342 и 277 милиона), Градског

саобраћајног из Новог Сада (286 милиона) до спортских клубова. У блокади од 75 милиона динара, али и са дугом од 260 милиона је и и друштвено предузеће Сигурност, које пружа услуге обезбеђења.

Још је занимљивија градска листа дужника, тешка око 14 милијарди ненаплаћених динара углавном по основу пореза на имовину, али и других такси које су изворни приход локалног буџета. На њој се у врху налазе предузећа у стечају, попут „Иве Лоле Рибара“, ИМТ, шећерана, ПИК Земуна, Генекса, ИМР-а, али и она у приватизацији и реорганизацији – ПКБ, Галеника (чији ће дуг вероватно бити отписан како је то препоручила Влада након продаје Бразилцима), Прогрес, Мостоградња, ПИМ, Икарбус, Политика и опет НИП Борба...

Високо су пласирана и предузећа чији је оснивач Град и која никако не би смела да буду на том списку. Тако је на шестом месту јавно предузеће Сава центар са дугом од преко 550 милиона динара, Арена која градској каси није измирила око 300 милиона, а листу апсурда допуњује и ЈП Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу, која је пропустила да измири обавезу од 163 милиона динара, као и Завод за изградњу који је већ три године у блокади за укупан износ од 412 милиона динара, од чега је држави за порез дужна 79 милиона. И то предузеће, чији је оснивач Град Београд, несметано ради а око 40 запослених, који иначе примају зараде, у 2016. години произвело је губитак од 54,5 милиона динара.

На градској листи је и Црвени крст Србије који дугује 56 милиона, од 26 до 35 милиона нису измирили спортски центри на Новом Београду, Врачару и Звездари, неки од спортских клубова као и јавно предузеће Хиподром, а нешто изнад 43 милиона дугује и Дирекција за водне путеве при Министарству грађевинарства.

– Пореска политика је флексибилна а држава приликом наплате фискалних обавеза примењује селективан приступ којим неким до у бесконачност толерише дуг кроз репрограме и опросте, док друге, непослушне, сурово дисциплинује преко блокаде рачуна или уз помоћ извршитеља. Због тога постоје спискови дужника са којих се неке фирме не скидају годинама, а упркос блокираним рачунима настављају да раде – каже за Данас Љубиша Станојевић, овлашћени ревизор и универзитетски професор.

Он објашњава да је то вишедеценијска пракса у којој се распознаје много модела за избегавање пореских плаћања. Један од њих је када фирма дужник оснује више нових предузећа са ограниченом одговорношћу или у оф шор зонама, док део пословања пребацује и на црно тржиште. Фискални дуг се на матичној фирми несметано увећава без могућности наплате јер је имовина пребачена на друга друштва.

– Порез врло успешно могу да избегавају и државне фирме, према којима су и инспекције и наплата много толерантнији али и предузећа која послују са јавним сектором. Зато код нас никада неће бити усвојен закон о пореклу имовине нити ће бити реалне ревизије приватизације, јер би новчани токови показали колико је опљачкано, ко се и за колико обогатио користећи државне ресурсе – наглашава Станојевић.

Боровица, Башић и Железнице

Најозбиљнији је списак који је објавила Народна банка, јер су ту фирме са вишегодишњом блокадом, а дугују не само држави већ и из комерцијалних трансакција. Осим предузећа у стечају и оних где се и не очекује пословање јер нису нашла партнера у приватизацији, има и оних који послују преко групе фирми попут неколико предузећа из портфолија Душана Боровице, која су направила дуг од више милијарди динара. Такође, и Агенција за кризни менаџмент Гордана Башића више од три године је у блокади због 3,3 милијарде динара, Железнице Србије дужне од две године функционишу без застоја иако им је рачун блокиран за износ од 604 милиона, а њихово зависно предузеће, Желтурист више од хиљаду дана не може да плати обавезе „тешке“ 718 милиона.

Креативно књиговодство

– Наше књиговодство је „креативно“, што заправо значи кривотворено јер се никада из папира не зна колика је стварна имовина, колико има земљишта, колики су дугови. Због тога нико не зна право стање финансија ни када су фирме у питању, нити када је реч о државној имовини, која још увек није пописана – каже професор Љубиша Станојевић.

Јачање економије гарант за већи број беба

До 2050. године број становника у Србији мањи за 16,62 одсто, процењују релевантне институције

Међу десет земаља у свету које бележе највећи пад становништва налази се и Србија, показују подаци више релевантних међународних и америчких институција до којих је дошао Демостат. Оно што је интересантно да свих десет земаља са највећом стопом смањења становништва географски припада источној Европи. Процењује се да ће популација тих земаља до 2050. године бити смањена за више од 15 одсто док ће се у том периоду број становника у Србији смањити за 16,62 одсто.

Славица Ђукић Дејановић, министарка без портфеља задужена за демографију и популациону политику за Демостат каже да је чињеница да се Србија, сада већ деценијама уназад, суочава са лошим демографским параметрима.

– На то су демографи упозоравали још средином прошлог века, али се на решавању ове проблематике, да будемо сасвим искрени, није много радило, за шта узроке не треба тражити само у економском фактору, већ и у историјским и социјалним околностима. Влада Србије је још 2008. године усвојила документ, Стратегију за подстицање рађања, али се ни по њој није поступало, све до 2016. године, када је на иницијативу тадашњег председника Владе формиран кабинет који се посебно бави демографијом и популационом политиком. Основне демографске карактеристике, а то су, стабилна стопа рађања, али испод нивоа потребног за просто обнављање становништва, чињеница да смо стара нација коју због високог просека година живота и продужетка животног века одликује и висока стопа морталитета, као и чињеница да смо земља изражене емиграције, утицале су на резултате поменутог истраживања. И до такве ситуације, какве истраживање спомиње, можда може да дође, ако се ништа не предузме. Зато Влада Србије, предузима значајне кораке како се црни сценарији не би остварили, односно, планира и спроводи сет мера популационе политике који треба да утичу на ублажавање негативних демографских параметара – истиче министарка Славица Ђукић Дејановић.

Наша саговорница наглашава да би требало да буде јасно да не постоји јединствен модел који би држава у конкретном случају могла да примени.- Демографска питања у директној су вези са социјално економским факторима и специфичностима средине, које се морају уважити код планирања мера. Иако демографи кажу да је економска ситуација важна, али не и пресудна, ми на њу гледамо као на предуслов за спровођење даљих мера. Јасно је да Влада спроводи одговорну економску политику, да запосленост расте и да као земља идемо ка економској стабилности. Тренутно је у процедури усвајање ревидиране Стратегије за подстицање рађања коју прати Акциони план, и која треба да обезбеди стратешки оквир за спровођење мера популационе политике. Стратегија обухвата широк спектар мера, од подизања нивоа знања о здрављу и репродуктивном здрављу, преко подршке породици кроз увођење нових сервиса, јачање позиције жене и улоге оца у нези, одгајању и васпитању детета, преко усклађивања рада и родитељства, активног старења и управљања миграцијама. Само синхронизована примена читавог сета мера и мултисекторска сарадња, може довести до побољшања у овој комплексној области. А да ли ћемо успети, гаранције не постоје. Мерна јединица за помаке у демографији је деценија и то ако све што сада предузимамо буде успешно – наводи министарка Славица

Ђукић Дејановић и додаје да нико од нас не може да предвиди шта ће се дешавати са масовним незаразним и заразним болестима, миграцијама или на пример конфликтима, које наравно нико не жели.

Одговарајући на питање да ли можемо бити оптимисти да ће се у будућности ствари поправити на боље у корист Србије министарка Славица Ђукић Дејановић констатује да не треба говорити о оптимизму и песимизму већ о вољи и жељи потребној да се неки проблеми решавају.

-На пример, данас је јасно да политичка воља постоји, као и да је питање наталитета и бриге о породици важно за све и зато позивамо све актере да без обзира на разлике, учествују у реализацији постављених циљева. Исто тако, приметно је да се економска ситуација сређује и да као друштво поред стварања услова морамо радити и на подизању свести о знаћају свих сегмената популационе политике, а они се не односе само на рађање, иако посвећено радимо на томе да створи услове да жена и породица желе да имају више деце – каже министарка Славица Ђукић Дејановић.

Социолошкиња Милица Весковић Анђелковић истиче за Демостат да су три основна разлога за смањење популације у Србији: чињеница да се рађа мање беба, масовна емиграција и висока стопа смртности.

Како објашњава, познато је да је после такозваних „бејби бум“ генерација, када се после Другог светског рата рађао велики број деце, осамдесетих и деведесетих година прошлог века уследио драстичан пад броја живорођенчади, да би се до данас свео на једно, евентуално два детета по жени. Овакво стање резултат је тешких животних услова крајем прошлог и неуспешне транзиције почетком овог века, али и код нас као и у већини европских земаља сада доминантног, до крајности потрошачког па и хедонистичког система вредности. Ако паду броја рођених беба на годишњем нивоу додамо и чињеницу старења најбројнијих тзв. “бејби бум” генерација, континуирано масовну емиграцију нашег становништва и смањен фертилни контингент, очекивања броја грађана Србије 2050. заиста су поражавајућа.

Да би се ублажио овај по нацију опасан демографски тренд, наша саговорница указује да држава мора форсирано да предузме низ мера које поред економских давања и олакшица у циљу подстицања рађања, подразумевају и побољшање здравствених услуга, проширивање мреже вртића као и још много тога у материјалној сфери, али и, што је можда још важније, систематско стварање друштвене климе која погодује већем рађању. У том смислу неопходна је свеобухватна и дуготрајна информативно-едукативна акција. Да економски услови нису једино битни, па често и од пресудног значаја, указује чињеница да је пад наталитета велики и у богатим земљама Запада где је уобичајено да породице имају само једно дете или чак да се парови одлучују да уопште немају децу. Наведени очекивани раст становништва или мањи пад него код нас, ту је углавном резултат интензивног досељавања грађана источноевропских и ваневропских држава. Са друге стране сиромашне земље Азије и Африке бележе раст броја становника на основу и даље високе стопе наталитета, што је доказ преовлађујућег утицаја вредносног система на рађање.

Из свега тога је јасно колико је битно да се држава посвети и нематеријалној страни подстицања наталитета. Примера ради у Европи то чини Француска и ефекти су упечатљиви. Са становништвом које је отприлике за трећину мање од Немачког а сличног материјалног положаја, та земља има за трећину већи број рођених беба годишње. И то не само у градовима где су сконцентрисани досељеници из других делова света, већ и областима где огромну већину чине етнички Французи.

Милица Весковић Анђелковић наглашава да би то треба да буде инспиративан пример за Србију. При томе треба имати у виду да је Србија знатно сиромашнија од западних земаља па да би код нас и озбиљније економске мере имале домет. Руско искуство показује да је у релативно сиромашним земљама становништво знатно осетљивије на ту врсту подстицаја, него у државама где материјална стимулација мало значи већ и тако добро ситуираном

становништву. Како закључује, не треба очекивати велике резултате преко ноћи, али речено указује да ако се наша држава коначно на адекватан начин посвети борби против „беле куге“, постоји простор да се знатно побољшају сада веома негативна демократска кретања. Текст преузет са портала Демостат

На списковима дужника Пореској управи недостају многе фирме које су раније биле на списку

Репрограм и опрости „избрисали“ главне пореске неплатише

Списак највећих пореских дужника које је у петак објавила Пореска управа садржи многа позната имена која се појављују из године у годину, али на њој такође нема неких од највећих пореских дужника из претходних година.

Пре само годину и по дана највећи дужници су била предузећа у реструктурирању и то пре свега она из наменске индустрије. А њихове обавезе за порез нису биле мале. На дан 30. јуна 2016. године Застава оружје је дуговала 8,2 милијарде динара, Крушик из Ваљева 2,55 милијарди, Наменска 2,25 милијарди, а Слобода из Чачка 1,6 милијарди динара. Ту је и ФАП из Прибоја који је дуговао 3,4 милијарде динара за порез, а укупно преко осам милијарди. Данас њих нема на списку пореских дужника, јер је у међувремену држава конвертовала њихове дугове за порез у капитал. Номинално порески дуг је мањи за 18 милијарди динара, али у ствари су то покрили порески обвезници.

Осим наменске индустрије коју је држава стратешки изабрала да ослободи дугова ту је један број предузећа који су такође имали огромне дугове према држави, али који су захваљујући репрограму дуга скинути са листе. То не значи да су отплатили све пореске дугове већ да су у процесу отплате, уз обавезу да редовно измирују текуће пореске обавезе након чега ће добити отпис дела и целе камате које су иначе добар део укупних дуговања, посебно код старих дугова. Ту су рецимо Ласта која је имала пореске обавезе 30. јуна 2016. од 1,1 милијарду динара, затим Јумко који је дуговао две милијарде динара. На последњем списку дужника нема ни Застава камиона који су пре годину и по дуговали 2,58 милијарде динара. Међутим, на сајту Народне банке Србије у делу претраге дужника у принудној наплати забележена је блокада рачуна овог предузећа у висини од 3,3 милијарде динара.

На последњем списку нема ни Мостоградње која је 30. јуна претпрошле године имала дуг од четири милијарде. Репрограм је обезбедио и да се Трајал који је имао дуг од 2,2 милијарде динара не нађе на овогодишњем списку.

Компанији РТБ Бор држава је у склопу УППР-а отписала скоро милијарду евра дугова, а између осталог и дугове за порез који су 30. јуна 2016. износили 1,3 милијарде динара.

На списку дужника на крају 2017. године нема ни ПЕУ Ресавица која је 30. јуна 2016. дуговала чак 6,45 милијарди динара за порезе.

Претходно, је међу највећим пореским дужницима било и предузеће Монус Предрага Ранковића Пецонија са дугом од чак 2,5 милијарде динара у 2015. години, али је након постигнутог договора о репрограму избрисано са списка дужника.

С друге стране, нека од предузећа која су била на списку фирми у реструктурирању сада су само пребачена међу предузећа у стечају. Ту су некадашњи гиганти као што су Застава возила са дугом од милијарди динара, затим Застава аутомобили са дугом од скоро седам милијарди динара или рецимо ИМР са дугом од 3,1 милијарду динара.

Средња стручна спрема све траженија на тржишту

Анализа тржишта рада за 2017. годину, према подацима са сајта послови.инфостуд.цом, показује да је највећи број огласа објављен у областима трговина/продаја, ИТ, машинство, администрација и електротехника.

Ситуација је слична као и претходне године, па су најчешће расписивани огласи за радна места: продавац, комерцијалиста, административни радник, возач и магационер. Након тога, нашле су се и ИТ позиције: Јава програмер, .NET девелопер и Софтвере девелопер.

Послодавци су током 2017. у 60 одсто огласа тражили кандидате са средњом стручном спремом. Са друге стране више од половине кандидата имало је високу стручну спрему.

Сваки трећи кандидат има 10 и више година радног искуства, док оних са од једне до три године искуства има 21 одсто. Без икаквог радног искуства на слободна радна места конкурисало је скоро осам кандидата кандидата.

Један кандидат – више од 10 конкурисања годишње

У 2017. години на сајту је објављено скоро 31.000 огласа, док је на разне позиције конкурисало готово 200.000 кандидата. Просечан број пријава по конкурс у претходној години износио је 75, што значи да је једна особа у просеку конкурисала око 12 пута преко нашег сајта.

На шест одсто објављених огласа послодавци су означили да се на њих могу пријавити и особе са инвалидитетом, а објављено је и 7.872 огласа у којима је предуслов за конкурисање за радну позицију било познавање траженог језика. Најчешће је то био енглески језик, потом немачки и руски.

ИТ-јевци и даље на цени

Радна места из ИТ сфере на којима је понуда послова била већа од интересовања кандидата су: ЈАВА Програмер, .NET Девелопер, Софтвере Девелопер/Програмер, Ц#/Ц++ Девелопер и ПХП програмер. Највише су тражени програмери средњег сениоритета (скоро 50%), док је у мањој мери било потребе за јуниор и сениор програмерима (око 20 одсто).

Ван ИТ области, највише шанси за запослење у претходној години су имали: фризер, кувари, механичари/аутомеханичари, возачи и машински инжењери.

Са друге стране, позиције на којима је било мање објављених огласа у односу на број конкурисања, односно на којима је током 2017. године било теже пронаћи посао су: контент манаџер, асистент на економским пројектима, асистент на пројектима у финансијама, промо лидер, судски извршитељ/помоћник.

Потписи против приватизације

Организација синдиката фабрике “Застава оружје” из Крагујевца почела је данас прикупљање потписа запослених како би изразили неслагање са идејом да се та фабрика војне индустрије приватизује.

Објављен је и протестни проглас у коме се позива на потписивање петиције за очување фабрике оружја, уз противљење најављеној приватизацији 49 одсто капитала.

У прогласу се истиче да ни после тродневних штрајкова упозорења оружара није промењен однос власти према приватизацији фабрике у Крагујевцу.

Зашто треба да мислимо да ће управљање бити боље када се прода 49 одсто капитала? Напредак друштва и опстанак државе не може да се заснива на продаји стратешких фабрика које страни капиталисти желе да купе, и то неће спасити Србију, наводи се у прогласу.

Синдикат је поручио да ће наставити да инсистира и на утврђивању одговорности оних који су у протекле три године допринели да се фабрика нађе у тешкоћама и поред највеће потражње за њеним производима.

Најављено је и да ће бити настављени преговори са представницима Надзорног одбора да се обезбеди и исплата бонуса од 25.000 динара.

Од државе посао тражи 60 одсто студената

Пише: Љ. Малешевић

Чак 60 одсто студената у Србији сматра да је улога државе да свакоме ко жели да ради – обезбеди посао, резултат је истраживања Либертаријанског клуба.

Истраживање које се бави разумевањем привлачности економског популизма код студената, спроведено је у пет универзитетских градова у Србији – на осам универзитета и 36 факултета.

Упитником су обухваћени ставови о основним економским питањима као што су незапосленост, запосленост, сиромаштво, субвенције, царине, приватизација и увоз, односно извоз. Око 60 одсто студената у Србији верује да је решење за запошљавање у субвенцијама или отварању нових предузећа чији је власник држава. Економски митови, у које су студенти највише склони да поверују, јесу да држава треба да помаже извоз домаћих стратешких производа, у шта верује њих 73,3 одсто. Такође, 66 одсто младих сматра да не треба увозити оно што се може производити у Србији, а нешто мањи проценат, 63 одсто, сматра да је пољопривреда наша карта за убрзани развој.

63 одсто сматра да је пољопривреда наша карта за развој

Бројке показују и да 43,2 одсто младих у високошколским установама верује да држава може поједнако добро управљати предузећима као и приватници, а више од трећине сматра да су субвенције неопходне да би се привукле стране инвестиције.

Професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић објашњава за „Дневник” да студенти од државе очекују много, али да не мисле да је она та која треба да им обезбеди посао, већ да би требало да створи услове да се до њега дође на основу дипломе и стеченог знања и за плату која томе одговара.

43,2 одсто мисли да држава може управљати предузећима

– Податак да 60 одсто студената у Србији сматра да је улога државе да сваком ко жели да ради – обезбеди посао свако може тумачити како жели и како му одговара – каже професор Савић. – На прво читање изгледа да млади људи у Србији нису довољно реални и да не желе да се упусте у неизванстан приватни бизнис – било као послодавци, било као запослени – и да преферирају сигуран државни посао. Но, то је само грубо објашњење тих резултата, које би могло тизавара људе који размишљају тако, а истина је другачија. Млади људи врло добро виде да се у државном сектору редовно исплаћују плате, какве год да су, док у приватном сектору то није случај, да се често дешава да се плате не добијају, да се у приватним сектору не могу остварити

многа права која постоје у државном, као што су боловање, плаћено одсуство, трудничко боловање...

Наш саговорник тврди да су у Србији државни и приватни сектор одвојени, и то тако да су далеко један од другог као небо и земља, а не би требало да је тако.

Потребни услови

На питање да ли би студентима на Економском факултету саветовао да чекају да им држава нађе посао или да морају да га траже сами, професор Савић одговара да нема утисак да они чекају да им било ко други нађе посао.

– Већина студената разуме економску ситуацију у којој смо данас. Не очекују студенти буквално да им држава нађе посао, али очекују да Србија, као и све државе на том нивоу развоја, обезбеди динамичнији раст, у којем ће они добити своју шансу за посао. Држава је свуда присутна на овај или онај начин, али не као послодавац, већ као неко ко обезбеђује услове другима да раде, зараде и плате онога ко ради. Држава мора да обезбеди услове, подстицаје, већи раст – каже професор Савић.

– Ту је важна улога државе и она је та која треба да смањи разлику између два сектора, и то тако да за младе образоване људе приватни буде привлачнији од државног, односно да им се више исплати да раде код приватника или сами то буду, него да хрле у државна предузећа и службе само зато што ће тамо бити сигурнији па макар радили и за мању плату. Држава треба добро да размисли о одговору студената на то питање у истраживању и мора се забринути над чињеницом да већина младих тако размишља. Младима не треба замерити на таквим одговорима и очекивањима јер они само бирају сигурност наспрам неизвесности која се нуди у приватном сектору – истиче Савић.

Треба држава сама себи да замери на томе што је та два света на такав начин одвојила, сматра професор Савић, додајући да не мисли да је у државном сектору свима сјајно и добро и да га због тога млади преферирају, већ да је у приватном сектору катастрофа, и то је оно што их одбија.

Протестни проглас, оружари скупљају потписе

ИЗВОР: БЕТА

Крагујевац -- Самостални синдикат "Застава оружје" почео је прикупљање потписа радника како би изразили неслагање са идејом да се та фабрика војне индустрије приватизује.

Објављен је и протестни проглас у којем се позива на потписивање петиције за очување фабрике оружја, уз противљење најављеној приватизацији 49 одсто капитала те фабрике. У прогласу се наводи се ни да после тродневних штрајкова оружара није променио однос власти према приватизацији фабрике у Крагујевцу.

"Зашто треба да мислимо да ће управљање бити боље када се прода 49 одсто капитала?"

Прогрес друштва и опстанак државе не може да се заснива на продаји стратешких фабрика које страни капиталисти желе да купе, и то неће спасити Србију већ ће је увести у стање апсолутне немоћи и зависности", пише у прогласу.

Синдикат је додао да ће наставити да инсистира и на утврђивању одговорности оних који су у протекле три године "допринели да се фабрика нађе у тешкоћама и поред највеће потражње за њеним производима".

Најављено је и да ће бити настављени преговори са представницима Надзорног одбора да се обезбеди и исплата захтеваног бонуса од 25.000 динара.

СИТУАЦИЈА У ЗАСТАВИ ОРУЖЈУ

КРАГУЈЕВАЧКИ ОРУЖАРИ ПРОТИВ ПРОДАЈЕ ФАБРИКЕ: Праве петицију да се успротиве приватизацији

Извор: Бета

Самостални синдикат крагујевачке фабрике "Застава оружје" почео је данас прикупљање потписа запослених како би изразили неслагање са идејом да се та фабрика војне индустрије приватизује, саопштено је данас.

Објављен је и протестни проглас у којем се позива на потписивање петиције за очување фабрике оружја, уз противљење најављеној приватизацији 49 одсто капитала те фабрике. У прогласу се наводи се ни да после тродневних штрајкова оружара није променио однос власти према приватизацији фабрике у Крагујевцу.

"Зашто треба да мислимо да ће управљање бити боље када се прода 49 одсто капитала? Прогрес друштва и опстанак државе не може да се заснива на продаји стратешких фабрика које страни капиталисти желе да купе, и то неће спасити Србију већ ће је увести у стање апсолутне немоћи и зависности", пише у прогласу.

Синдикат је додао да ће наставити да инсистира и на утврђивању одговорности оних који су у протекле три године "допринели да се фабрика нађе у тешкоћама и поред највеће потражње за њеним производима". Најављено је и да ће бити настављени преговори са представницима Надзорног одбора да се обезбеди и исплата захтеваног бонуса од 25.000 динара.

Оружари прикупљају потписе против приватизације

Аутор: Бета

Самостални синдикат крагујевачке фабрике "Застава оружје" почео је данас прикупљање потписа запослених како би изразили неслагање са идејом да се та фабрика војне индустрије приватизује, саопштено је данас. Објављен је и протестни проглас, у којем се позива на потписивање петиције за очување фабрике оружја, уз противљење најављеној приватизацији

49 одсто капитала те фабрике. У прогласу се наводи се ни да после тродневних штрајкова оружара није променио однос власти према приватизацији фабрике у Крагујевцу. *"Зашто треба да мислимо да ће управљање бити боље када се прода 49 одсто капитала? Прогрес друштва и опстанак државе не може да се заснива на продаји стратешких фабрика које страни капиталисти желе да купе, и то неће спасити Србију већ ће је увести у стање апсолутне немоћи и зависности"*, пише у прогласу. Синдикат је додао да ће наставити да инсистира и на утврђивању одговорности оних који су у протекле три године "допринели да се фабрика нађе у тешкоћама и поред највеће потражње за њеним производима". Најављено је и да ће бити настављени преговори са представницима Надзорног одбора да се обезбеди и исплата захтеваног бонуса од 25.000 динара. Подсетимо, радници крагујевачке фабрике "Застава оружје" одржали су неколико протеста претходних дана. Недавно је одржан и штрајк упозорења испред Управне зграде предузећа, протестујући због неисплаћивања траженог бонуса од 25.000 динара, али и са захтевима да се од 1. јануара изузму из обавезе умањења зарада, а фабрика из најављене приватизације. Директор фабрике "Застава оружје" Милојко Брзаковић одбавио је све оптужбе синдиката о лошем стању у фабрици, назвао их ноторним лажима и узвратио контра оптужбама да су синдикалне вође штрајк организовале из личних интереса. Претходни протест одржан је 25. јануара. Представници Штрајкачког одбора ове фабрике су и пре седам дана одржали састанак са градоначелником Крагујевца Радомиром Николићев на коме су му предати захтеви оружара и показатељи пословања фабрике уз очекивање да се град, као власник једног дела капитала, укључи и помогне. Градоначелник је тада предложио да град, као и у случају протеста у Фијату, буде "канал комуникације" између ресорних министарстава и запослених у фабрици.